

Petr Žantovský: Takto ČT vysvětluje, proč tají klíčové informace. Moravec, dluhy, opozice. Plivanec do tváře!

- CZ24 News | 18. října 2020

ČESKO: Do tváře všem, kteří jí měsíc co měsíc posílají na účet koncesionářský poplatek, plivla Česká televize arogantní reakcí na prohraný soudní spor s Uníí obhájců. Petr Žantovský žasne nad tím, že zástupci veřejnoprávní televize zamlčování zásadních informací a porušování mimo jiné také práva na informace obhájují řečičkami o principech nezávislé žurnalistiky. Chvály se od něj nedostalo ani místopředsedkyni Evropské komise Věře Jourové, která hodila za hlavu to, kdo jí zajistil lukrativní trafikou v Bruselu, a proti vlastní zemi vede boj v barvách Eurosajuzu.

Českou televizí, která káže vodu a pije víno, začne pravidelný přehled mediálních zajímavostí. „Jak informovalo Právo, tak veřejnoprávní televize bude [muset zaplatit pokutu](#), protože prohrála soud se zástupci Unie obhájců. Rozsudek Městského soudu v Praze už je pravomocný. Žalobce žádal po České televizi informace o metodice toho, jakým způsobem zajišťuje vyváženost pořadu Otázky Václava Moravce k justičním tématům. Mimochodem není to zdaleka první právní krok vedený proti ČT v otázce zamlčování zásadních informací a porušování mimo jiné také práva na informace, které v této zemi už dlouho platí. A Unie obhájců tento soud vyhrála. Česká televize se k tomu postavila hlasem některých svých zástupců velmi arogantně. Třeba tisková mluvčí Blinková prohlásila, že zástupci Unie obhájců nemají pravdu a že jejich tvrzení Česká televize odmítá,“ uvádí pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Mluví to doprovodila frázemi, že Česká televize chrání své oprávněné zájmy a principy nezávislé žurnalistiky. „Tak nevím, jestli je principem nezávislé žurnalistiky to, když televize, kterou si všichni platíme formou koncesionářských poplatků, utahuje metodiku zvaní a výběru hostů do diskusních pořadů. Obzvláště když jsou tematizovány tak, že zajímají většinu občanů, tedy jako trestní, justiční, soudní a jiná řízení, která se týkají v té nejobecnější rovině témat, co se dotýkají celé populace kromě kojenců nebo lidí obecně právně neodpovědných. Všech ostatních se to týká, protože všichni ostatní platí peníze na účet České televize. A Česká televize jim tímto způsobem, ať už ústy své mluvčí nebo jinými, v podstatě plive do obličeje a říká, že ji absolutně nezajímá nějaký výsledek soudního řízení, nadto tedy pravomocný, a že se nemíní chovat jinak, než se chovala doposud, a že toto své jednání považuje za správné a za ochranu principů nezávislé žurnalistiky,“ podotýká mediální analytik.

Česká televize zve tytéž lidi z demobloku a od pirátů

Má za to, že Česká televize je instituce, která si každým svým krokem opravdu už říká o zrušení. „Nebo alespoň o nějakou hodně významnou rekonstrukci, zejména co se týče jejího rozpočtu a person, které tam vládou. Dnes už je to stát ve státě. Na výsledku nedávných krajských a senátních voleb jsme však viděli, že Česká televize pořád ještě jistý vliv má. Poněvadž když zve do vysílání stále jedny a tytéž lidi, představitele demobloku, představitele pirátů a tak dále, k tomu dělá poměrně masivní kampaň na šíření paniky a strachu z covidu, tak vlastně odhání od volebních urn starší a nemocné občany. Pak je celkem logické, že ten zbytek, který k volebním urnám přišel, bude generačně trochu jinak definován. Taktéž se dá logicky předpokládat, že i výsledky tomu budou odpovídat. A dopadlo to přesně tak, jak si zřejmě přála Česká televize. Ta se považuje za subjekt, který má spolurozhodovat, ne-li rozhodovat, o společenském a politickém uspořádání a životě naší země,“ míní Petr Žantovský.

Je přesvědčen, že to je přesně ta hranice, kdy už by se měli zákonodárci zamyslet. „Potíž je v tom, že zákonodárci jsou voleni často podle diktátu České televize, často v zájmu České televize, je tam nějaká jasná kohabitanace, jasná mesaliance a soulad v propagandě. A tak je to takový – řekl bych – logický incest, který nemá žádné jiné řešení, než tu instituci zrušit. Jenže tu instituci může zrušit zase jenom zákonodárský sbor, který ji zákonem 483 z roku 1991 založil. Takže je to takový bludný kruh a nevidím z něj východisko. Možná jediné východisko, k němuž by mohlo dojít, by se podobalo tomu slovenskému, kdy v roce 2008 se Slováci poměrně masově, protože tehdy STV vypadala opravdu strašidelně ekonomicky i obsahově, rozhodli neplatit poplatky a dostali tu televizi ekonomicky na kolena. Pokud si vzpomínám, tak za pana ředitele Rybníčka tam byla sekera asi dvě nebo tři miliardy eur. To není málo peněz,“ upozorňuje mediální odborník.

Ani rozsudek ve věci žaloby Unie obhájců s ČT nehne

To, kolik je dnes sekera v České televizi, neví nikdo. „Protože pan generální rozhazuje Fond televizních poplatků podle svého uvážení a NKÚ na Kavčí hory nesmí vstoupit, takže jsme zase v tom bludném kruhu. Jediné, co tomu může opravdu pomoci nebo to posunout kousek dál, je občanská neposlušnost. Potíž je v tom, že příští rok jsou parlamentní volby, a já se obávám, že i když třeba hnutí ANO má teď velkou ústá – řečeno hezky korektně – vyjádření o dobrovolnosti poplatků a o tom, že je třeba dohlédnout na Českou televizi, tak to stejně nedotáhne nikam, protože se bude bát, že před těmi volbami se mu to vymstí. Takže jsme pořád v bludném kruhu. A Česká televize z toho velmi masivně tyje. Je mi z toho – musím říct – velmi špatně. Vnímám tenhle vlastně bagatelní a jakoby nenápadný a parciální rozsudek ve věci žaloby Unie obhájců jako typický, ale obávám se, že nic nezmění. Ale to už je tím, že jsem v tuto chvíli pesimista,“ přiznává Petr Žantovský.

Rovněž druhé téma se týká naprosté absurdity, a tou je informace, kterou přineslo Právo pod titulkem „[Zrušte kolonku pohlaví](#)“, žádá petice studentů Karlovy univerzity“ minulou neděli. „Tak jako i na některých zahraničních univerzitách, amerických, australských a dalších, se začal rozmáhat

takový genderisticko-fanatický přístup, že studenti vlastně mají rozhodovat o čemkoli. Hodně to připomíná konec šedesátých let a takové ty postmodernistické demonstrace v ulicích Paříže i v ulicích německých měst a ty anarchistické vůdce typu Daniela Cohn-Bendita, Joschky Fischera a podobně. Doporučuji každému přečíst si knihu Roberta Merleho ‚Za sklem‘, v níž popisuje právě ty studentské bouře na univerzitě v Nanterre v roce 1968. Naprosto jasně tam píše, že ti studenti se řídili brožurkami, které sepsali lidé jako Mao Ce-tung, Che Guevara, Fidel Castro, Trockij a podobně,“ připomíná mediální analytik.

Petice studentů UK je nejen dementní, ale i nebezpečná

Proto byli studenti ještě víc nalevo než tehdejší levice, ať už na Západě nebo na Východě. „V podstatě bojovali jakýsi generační boj mladých proti starým. Tehdy se ten boj vedl o podobné věci jako dnes. Ne sice o pohlaví, ale o to, aby si studenti mohli rozhodovat o obsahu svého studia, o výsledcích svého studia, aby nebyli závislí vůbec na ničem, aby se zrušila veškerá objektivní kritéria na jejich kontrolu. A já tyhle motivy čtu i v té – s prominutím – dementní petici, velmi nebezpečné, zlovolné petici studentů Karlovy univerzity, kterých je podle Práva kolem pěti stovek, což není zase tak málo. Studentů tam je sice mnoho tisíc, ale ani tak to není jen tak nějaký hlouček, který by se měl úplně odmávnout. O co vlastně v petici jde? Cituji: ‚Zrušit kolonku pohlaví u studentů, umožnit studentům si vybírat jména dle svého uvážení a informovat vyučující, jakými zájmeny a jakým gramatickým rodem je mají oslovovat‘. To jsou tři hlavní body této petice,“ říká pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Když to vezme úplně doslova, tak to chápe tak, že jako studující Univerzity Karlovy se najednou rozhodne, byť se narodil jako muž jména, pod kterým běžně vystupuje, že je vlastně – řekněme – mládě slona afrického. „Tak si zadám do elektronického systému, že jsem mládě slona afrického, že se tak cítím, jsem tím, je to moje jméno, a tím je vyučující povinen mě oslovovat. A když o mně bude mluvit, tak musí použít zájmeno vyjadřující střední rod, protože já jsem to mládě. A až mě bude zkoušet, tak mě nesmí oslovit ‚pane, paní, slečno, mladý muži‘, ale musí využít oslovení, které bude odpovídat oficiálnímu zařazení, že jsem mládě slona afrického. Vypadá to jako švanda, ale švanda to ani trochu není. Je to krok k dalšímu Overtonovu oknu možností, které otvírá další a další prostory od zdánlivých nesmyslů, nemožností, nelogičností a nezákonností pokročit k tomu, že tento způsob uvažování a toto myšlení bude považováno za standardní a do budoucna dokonce možná i vyžadované a normativní,“ tuší mediální odborník.

Země, která velmi zdařile připomíná psychiatrickou kliniku

Když tedy jako studující univerzity zjistí, že je mládě slona afrického, může tu petici podepsat a je dost dobře možné, že petice bude zohledněna vedením Univerzity Karlovy. „Univerzita se k tomu požadavku vyjádřila, že je případně připravena vzít náměty obsažené v petici k diskusi. ‚Pokud budou ku prospěchu věci, bude se jimi seriózně zabývat,‘ pravil mluvčí univerzity Václav Hájek. Takže se opět ocitám v zemi, kde je za prvé možné všechno, za druhé není možné skoro nic a za třetí je to země připomínající velmi zdařile psychiatrickou kliniku. Jestliže bude na Univerzitě Karlově rozhodovat student o tom, jak se jmenuje, jaké má pohlaví, jak má být oslovován, tak bude pozitivně rozhodovat o tom, co se smí a nesmí učit, a popozitivně bude rozhodovat o tom, jak má, nebo nemá být hodnocen,“ domýšlí celou tu akci Petr Žantovský.

A zaregistroval, že tento přístup už se promítá i na základní školství. „Koneckonců pan ministr Plaga po jarním covidovém celospolečenském zešílení prohlásil, že by se vlastně studenti nebo žáci už neměli doučovat učební látku, kterou nestihli v rámci druhého pololetí minulého školního roku probrat, že by se neměli vystavovat tak nepříjemným situacím jako třeba opakovacím písničkám, souhrnným kontrolám jejich znalostí, že by se prostě mělo pokračovat nějak dál, že by se neměli v podstatě ani hodnotit známkami, protože je to frustruje a deprimuje a že by se měli učitelé uchylovat

k ústnímu hodnocení. To všechno jsou cesty k těm Overtonovým oknům. Jestli si to neuvědomíme, celospolečensky, tak nám opravdu už nic nepomůže. Potom si ale můžeme všichni kolektivně za to, co nás čeká,“ myslí si mediální analytik.

Větší přísnost na nové členy, zato staré země jsou úžasné

Závěrečné téma se na pokračování táhne už druhý týden. „Začalo to na konci září prohlášením soudružky místopředsedkyně Evropské komise Jourové v nějaké zprávě, která se týkala dodržování právních principů v některých členských zemích Evropské unie. Je zvláštní, že se to týká hlavně zemí V4 nebo oblasti bývalých sovětských satelitů od Polska, Maďarska přes Česko, Rumunsko, Bulharsko, Chorvatsko a tak dále. Není to jistě náhoda. Opět to má ten důvod, který slyšíme už nějakých pětadvacet let, vícerychlostní Evropa, více povinností pro mladé státy, větší přísnost na nové členské státy. Zatímco ty staré jsou přece úžasné, jsou nejlepší na světě a máme si z nich brát příklad, zejména tedy z Německa, možná i z Francie. A soudružka Jourová se podílí na čemsi, čemu říkají kontrola dodržování principů právního státu v členských zemích,“ konstatuje pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Z toho plyne, že Věra Jourová tedy souhlasí se závěry kritizujícími Polsko či Maďarsko. „Víme od té doby, co soudruh Tusk v Polsku prohrál svůj politický boj, že se stal europolitikem a zahájil čelní souboj a kobercový nálet na svou rodnou zemi. To tak bývá u těchto povah. A soudružka Jourová je na tom zřejmě velmi podobně. Teď nám soudružka Jourová kromě kritiky Polska a Maďarska také prohlašuje, že jsme na tom i v Česku nedobře, že máme velké rezervy v české justici a v českém právním státě, že to není úplně dobré a že je zapotřebí, aby se na nás Evropská komise také zaměřila. Potěšilo mě a musím říct, že jsem to i očekával, že se k jejím kritickým slovům okamžitě přidaly všechny ‚úžasné‘ neziskovky typu Transparency International nebo organizace Hlídač státu a jejich představitelé pan Ondráčka a pan Bláha souhlasně vykřikují,“ poznamenává mediální odborník.

Za lukrativní trafikou vystupuje jako už mnohokrát proti vlasti

Za „obzvlášť dobrý“ považuje výrok „Česko v omezování korupce a v kvalitě veřejného sektoru stagnuje, nic se nemění, vše tak nějak běží ze setrvačnosti. Bez funkčního státu, kvalitních institucí, elektronizace a důsledné justice světovou špičku nedoženeme,“ jímž se blýskl šéf TI David Ondráčka. „To jeho vyjádření stojí za rozbor. ‚Nic se nemění, vše tak nějak běží ze setrvačnosti,‘ tvrdí pan Ondráčka. Co všechno běží a z jaké setrvačnosti, už tedy neuvádí. Proč si myslí, že náš stát je nefunkční, nechápu. Myslím si, že náš stát je funkční, někdy až moc. Má instituce, které má, ty instituce jsou odpovídající stavu státu. Elektronizován je stát docela dobře, máme tady nějaký Czech POINT, systém, který uvedl do chodu bývalý ministr vnitra Ivan Langer a do dneška mu za to nikdo nepoděkoval. Tak aspoň já teď na dálku činím, protože to je věc, která zjednodušila spoustě lidí životy a funguje velmi dobře,“ oceňuje Petr Žantovský.

Také by ho zajímalo, čemu David Ondráčka říká světová špička, když uváděl, že bez podmínek, které jmenoval, světovou špičku nedoženeme. „Nu, světová špička je nepochybně Německo, co jiného, jde o dominantní zemi Evropské unie, kterou někteří zlomyslně nazývají – já to nejsem samozřejmě, já se od toho distancuji, ale slyšel jsem to mezi lidmi – ‚Čtvrtou říší‘. No někdo se může zamyslet nad tím, proč se to říká. To je otázka pro našeho čtenáře. Každopádně je pravdou, že soudružka Jourová v nejvyšším vedení Evropského sojuzu – Rusové říkají Evropské unii Evrosojuz, což mi přijde moc pěkné a příhodné označení – vystupuje opět jako už v mnoha případech proti vlasti, proti zemi, kde se narodila, kde vyrůstala, která ji nechala vystudovat, která ji poslala zastupovat zájmy České republiky do orgánu Evropské unie. Soudružka Jourová toto všechno hodila za hlavu, protože má velmi dobře placenou trafikou, placenou třikrát lépe, než je placen český prezident. Má trafikou zajištěnou na mnoho let dopředu, tak co by se zabývala nějakou vlastí?“ táže se řečnický mediální

analytik.

Pokud se k ministryni nepřidají ostatní, nebude to dobrá zpráva

Velice se mu líbilo, jak na to zareagovala ministryně spravedlnosti Marie Benešová. „V rozhovoru s panem prezidentem vyjádřila názor, že s hodnocením paní Jourové – ona říká paní, já bych nebyl takhle korektní – nesouhlasí a že je s ní připravena o tom debatovat. Nicméně s paní Benešovou, jak víme, mají čeští liberálně demokratičtí novináři dlouhodobé problémy, někteří budoucí činitelé této země – třeba soudruh Minář – proti paní Benešové uspořádali demonstrace na Václavském náměstí. Čili nevím, jak ten spor mezi Benešovou a Jourovou dopadne. Asi cítíte, že můj názor je na straně paní Benešové, nikoli soudružky Jourové. Ale jsem opravdu zvědav, jak se k tomu postaví média a jak se k tomu postaví politická scéna. Protože tady se zcela zjevně pošlapávají práva naší země. A jestli se tomu vzepře ministryně spravedlnosti, ale premiér, jiní ministři a jiní činovníci to nechají být, tak to nebude dobrá zpráva,“ dodává Petr Žantovský.

Zdroj: <https://www.parlamentnilisty.cz/>